

татъ, че тъхният народъ е застрашенъ. И тъ се спущатъ да го защитяватъ, безъ да обръщатъ внимание, че излагатъ себе си на смърть. Защото, когато една пчела ужили, тя не може да изтегли жилото си отъ раната. То се откъсва, и пчелицата нас скоро или следъ нѣколко дни умира.

*

Следъ извършеното отъ пчеларя ограбване, пчелитѣ трѣбва да удвоятъ трудолюбието си. Трѣбва да се навакса изгубеното.

Ето вече трети пжъ какъ нашата пчелица се връща съ тежъкъ товаръ. Току да отлети пакъ, тя вижда, че въ кошера става нѣщо особено. Вънъ е задушно, ала въ кошера е още по-задушно. Нѣкои пчели бѣрзо излизатъ изъ жилището, бръмчатъ и се въртятъ около пчелника и пакъ се връщатъ въ кошера. Тѣ сѫ много неспокойни. Други смучатъ медъ, колкото могатъ. Такова нѣщо до сега не бѣ се случвало.

Скоро нашата пчелица разбра, какво става. Преди нѣколко седмици зидаритѣ-пчели тайно бѣха изградили нѣколко продълговати и съ дебели стени килийки, обрнати надолу, които изглеждаха като малки шишарки. За тѣхъ тѣ бѣха употребѣли воськъ 30—40 пжти повече, отколкото при работническите килийки. Това бѣха люлки за млади царици. Пчелниятъ народъ бѣ се толкова умножилъ, че кошерътъ стана тѣсенъ. Една част отъ него трѣбаше да излѣзе. За да не загинаятъ тия, които оставаха въ кошера, нуждна имъ бѣ царица. И затова старата майка снесе яйца и въ тѣзи килийки. Отъ тѣхъ се излушиха ларви, които бѣха хранени съ царска кашица.

Когато всички царски килийки се изпълниха съ млади царици, старата събра своите довѣреници и напусна досегашното си жилище, за да основе новъ домъ.

Въ такова време пчеларътъ казва: „Пчелитѣ се роятъ!“

Цѣлиятъ въздухъ е изпъленъ отъ роящите се пчели, които весело кръстосватъ насамъ-нататъкъ. Но това не продължава дълго време. Пчелитѣ се умирятъ; малко по малко нѣкожде се изгубватъ. И гледашъ на единъ клонъ на близкото до пчелника дърво тѣ се налепили и увиснали като гроздъ. Преди да продължатъ пжтя си, искатъ малко да си починатъ.

Хитъръ е пчеларътъ. Той съгледа увисналия на дървото роякъ и не го остави да избѣга; примами го въ приготвено отъ по-рано жилище.

Скоро младиятъ народъ свикна въ новото си жилище. Нашата пчелица, която сѫщо дойде съ рояка, иска да отиде на пâша. Но кѫде да се складира медътъ и прашецътъ, който тя съ-